

**Persoonlijk verslag zitting rechtbank Haarlem, bestuursrecht, 26 augustus:
Slewe/Gemeente Bloemendaal. Betreft WOB verzoek 29 juni 2012 cq 7 maart 2012**

1. Volgens de rechter zijn de volgende punten aan de orde:
  - Is het WOB verzoek beperkt tot correspondentie/stukken mbt 3 ambtenaren of betreft het meer ambtenaren (leidinggevend)
  - Is aannemelijk dat alles is overlegd, of zijn e-mails (opzettelijk) vernietigd. Indien niet alles is overlegd, had de gemeente een deskundigenonderzoek moeten starten om de verdwenen e-mails boven water te krijgen. En indien deze niet meer te achterhalen zouden zijn (dwz definitief verdwenen), wat is dan de situatie;
  - WOB vraag: is artikel 11-1 Wet openbaarheid van bestuur terecht ingeroepen door de gemeente. (Hierin staat: 'In geval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, wordt geen informatie verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen. In artikel 11-2 staat: Over persoonlijke beleidsopvattingen kan met het oog op een goede en democratische bestuursvoering informatie worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm. Indien degene die deze opvattingen heeft geuit of zich erachter heeft gesteld, daarmee heeft ingestemd, kan de informatie in tot personen herleidbare vorm worden verstrekt). De rechter stelt dat dit de kernvraag is in de procedure en of artikel 11-2 daar in deze procedure tegenover kan worden gesteld.
2. Het eerste punt: de rechter merkt op dat het beroep alleen handelt over drie ambtenaren. De gemeente heeft het in de uitspraak beperkt tot deze drie ambtenaren en het beroep is hier niet tegenin gegaan. De heer R Slewe vindt dit een onterechte beperking omdat het vooral om de leidinggevend gaat die opdracht hebben gegeven.
3. Het tweede punt: de gemeente verklaart dat alles is overlegd in het kader van het eerste WOB verzoek van maart 2012 en dat dit is gebeurd eind april 2012. Dat wordt bestreden door de heer R Slewe die verklaart dat hij alleen in het kader van het raadsonderzoek in de gelegenheid is gesteld om in een tijdsbestek van ongeveer 6 uur 2900 mails te bekijken. Dat was onvoldoende tijd. Bovendien waren mails uit het dossier verwijderd of er bewust niet aan toe gevoegd. Tot slot was de ter beschikkingstelling van de mails niet gebeurd in het kader van een WOB verzoek afhandeling maar alleen maar omdat de raadscommissie onderzoek deed. Tav een deskundigenonderzoek geeft de gemeente aan dat dat nergens voor nodig is. Er staat nergens dat een gemeente dat moet doen. De gemeente heeft al voldoende gedaan om informatie ter beschikking te stellen (18 ordners, 17 december 2013 in het kader van ander WOB verzoek, 3 oktober 2013, dus waarom dan nu weer vragen om informatie die al was verstrekt?). Dit gaat te ver. Het kost ook veel geld. En tenslotte: de gemeente heeft recent een externe ICT-er gevraagd of het mogelijk is de e-mails nog op te halen die zijn verdwenen. Het antwoord is: nee, als het ouder is dan drie jaar dan lukt dat niet meer. Bovendien zijn de pc's vervangen. Er valt dus niets meer te achterhalen.

4. Het derde punt: de gemeente verklaart dat interne communicatie niet overhandigd hoeft te worden, omdat het persoonlijke beleidsopvattingen betreft. Ambtenaren moeten kunnen overleggen met elkaar, zonder dat alles openbaar wordt. De compromitterende mails zijn daarom blanco gelakt. De rechter constateert dat het vreemd is om te spreken over compromitterende mails als die mails persoonlijke beleidsopvattingen bevatten. Zijn de persoonlijke beleidsopvattingen dan compromitterend voor het WOB verzoek? De heer Slewe merkt op dat sommige van die compromitterende mails wel aan de onderzoekscommissie van de raad zijn verstrekt. Dat lijkt tegenstrijdig met de conclusie van de gemeente dat derden geen recht hebben op compromitterende mails. De heer Slewe verklaart dat disproportioneel veel mails blanco zijn gelakt. De advocaat van de gemeente meldt daarop dat het blanco lakken heel veel tijd heeft gevegd en ook een dure klus was. De heer Slewe vraagt de rechter de tijdstippen waarop de mails zijn verstuurd nog eens goed te beoordelen omdat de opmerking in een van de mails was: 'dan stop ik met zoeken'. Het tijdstip houdt verband met het onderzoek dat door de raadscommissie werd uitgevoerd. De bezwaarschriftencommissie heeft geadviseerd om Hopman bedrijfsrecherche in te schakelen. Waarom wordt dat advies dan niet opgevolgd? De heer Slewe verklaart dat het niet alleen voor de gemeente duur is, maar voor hem ook. Het gaat hem om de mails die van belang zijn voor Elswoutshoek. De mails met de RCE bijvoorbeeld en met de provincie. Als hij die niet kan inzien, wordt hij benadeeld in zijn rechtspositie. Hoe kan hij dan nog aanvragen indienen als hij niet op de hoogte is van wat de discussie is geweest tussen deze instanties en de ambtenaren van de gemeente. Intussen zijn veel maanden verstreken en staat hij 10-0 achter.
5. Slot: de gemeente verklaart daarop dat ambtenaren wel gewoon met elkaar moeten kunnen praten. Het college is zorgvuldig geweest. Het college heeft navraag gericht gedaan en onderzoek laten doen. Niet alles hoeft de organisatie te bewaren. De organisatie is deugdelijk. Alles is al verstrekt. De gemeente hoeft niet dubbel werk te doen. De heer Slewe vraagt de rechter om de conclusie en het advies van de bezwaarschriftencommissie te onderschrijven, nl dat de algemene stelling dat alle interne mails altijd in hun geheel moeten worden aangemerkt als stukken voor intern beraad (met persoonlijke beleidsopvattingen) en dat deze in het geheel niet verstrekt hoeven te worden in het kader van een WOB verzoek, niet juist is.

M Roos
Hart voor Bloemendaal
29 augustus 2014